

Begoocheling

Joan Slagers

COLUMN

Het is maart en januari ligt inmiddels al een poosje achter ons, maar bent u ook aan het 'winteren' geweest tijdens de sneeuw- en ijsdagen?

Behalve het genieten van de schoonheid van de witte wollen deken die zich voluptueus en zonder enige terughoudendheid neervlijde over onze weilanden, tuinen en straten waren het ook de dagen van verstillings en naar binnen keren. Het licht wat door de vensters viel werd zacht, het geluid gedempt. Het stemde mij tot mijmeren en enige zelfreflectie.

Zo keek ik als vanzelf terug op een meditatie die ik alweer een hele tijd geleden heb beoefend. Ze luidde als volgt: 'Moge datgene wat ik doe van betekenis zijn voor de ander'. Misschien herkent u zich wel in deze of een gelijksoortige meditatie? Ik hoop voor u van niet, want het bleek een regelrechte begoocheling te zijn.

Dat vond ik achteraf toch wel wat teleurstellend moet ik eerlijk bekennen, en dat was meteen dus de tweede begoocheling. Want hoe werkt het ook alweer?

Terugkijkend naar mijn meditatie: ze drukte een wens van mijn lagere ego uit. Een mooie wens misschien, maar het was niet van de ziel. Voor de ziel is iedereen en alles immers van betekenis voor elkaar. Mijn lichte teleurstelling die daarop volgde bevestigde nog eens dat mijn wens uit het astrale gebied kwam. En dat is precies waar al onze begoochelingen zitten, zegt A. Bailey. U weet het vast nog wel. Het is die mistige sluier die al onze persoonlijke wensen, verlangens, ergernissen, voor- en afkeuren, oordelen en teleurstellingen het zicht op de glans van de ziel verhuult.

Bij oordelen en veroordelen of iets afdwingen is dat voor iedereen snel duidelijk maar ontelbaar zijn de begoochelingen die we niet of nauwelijks opmerken, zoals in mijn voorbeeld. Om van de begoochelingen op ons mentale gebied, de illusies die we met z'n allen zo kwistig maken, nog maar te zwijgen.

Het is ongelooflijk ingenieus hoe ons lagere ego zich steeds opnieuw in allerlei bochten weet te wringen om onszelf toch goed te kunnen voelen bij onze eigen brouwsels. Maar trek het u vooral niet aan als u er onverhoopt nog een paar bij uzelf ontdekt. Het grootste deel van de wereldbevolking is immers royaal behept met gigantische begoochelingen en illusies zonder zich daarvan bewust te zijn. Maar voor u ligt dat nu anders.

Vanuit dit bewustzijn kunnen we onze eigen begoochelingen verder onderzoeken zodat we ze steeds meer achter ons kunnen gaan laten. Of zou dit toch weer een nieuwe begoocheling zijn?